

İlhan Seyfi Türker

- şiirler -

Yayın Tarihi:

28.02.2018

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Adsız...

Bir ses ver geleyim
haber yolla uçayım sana
kanatsız.
ismini bile bilmiyorum ama
sevdim seni
tutarsız
sınırsız.
sevdim seni şeker kız
sevdim seni
adsız.

İlhan Seyfi Türker

Akrostiş

şana bir kez olsun seviyorum diyebilsem,
Ūrkek bakıřlarımı gŪzel gŪzlerine dikebilsem,
Herşeyinle bana gelebilir misin?
Ellerini tutabilsem incitmeden,
Yanaklarına dokunsam kirletmeden,
Leylaklar taksam sağlarının her teline
Al kalbim senin olsun diyebilir misin?

İlhan Seyfi TŪrker

Alıştım

Herşeyine alıştım
k6rolası d6nyanın...

herşeyinden 6nce
seni
sensiz
yaşamaya alıştım....

İlhan Seyfi T6rker

Anlatamadıklarım

Seni aradı gözlerim,
Ne haftalar ne aylar
Geçmek bilmedi.
Yokluğun önce şaka gibiydi
Gerçeklere fazla dayanamadı
Bitap yüreğim.

Kendi öz memleketimde
Sürgün çekiyorum sensizlikten.
Karşımdasın, yanımdasın ama
Dokunamıyor
Ellerim sana.
Yanımdasın ama
Sanki dağlar var aramızda.

Seni bulduğum zaman kaybediyorum.
Duvarda hayalin, camda hayalin
Ve gerçeklik, ah!
Yıkıyor bu kısır döngü.

Bir bakıyorum yanımdasın
Oturmuş, çay içiyorsun.
Tam elimi uzatıyorum
Ha dokundum
Ha dokunucam
Kayboluyorsun...

Seni ümitsiz sevdim,
Platonik
Ve melankolik bir aşkla.
Ve hep seveceğim.
Sineye çekip yokluğunu
Mezara ve hatta sonrasına kadar
Seveceğim.

Parselledin gönlümü
Yarısını kendin aldın,
Yarısını ikimize bıraktın.
Ne yapayım şimdi Zonguldaklım
Beni, seni gördüğüm gün yaktın.

Bir buruk tebessüm ile
Yapayalnız bıraktın.

Suya hasret buğday tarlaları gibiydi gönlüm,
Yağmur olup, damla damla yağdın.
Bitirdin hasreti ve beni
Bitirdin be Zonguldaklım.
Daha da çok karıştı
Zaten olmayan aklım.

Ben şiir yazarım senin için

Şarkılar besteler şiirler söylerim.
Arada bir efkar basar,
Yokluğun balyoz gibi iner beyin hücrelerime
Kafam bozulur
Gider içerim.
Sonra sen gelirsin,
Hiç gitmediğin aklıma.
Gülerim.

Seni gördükçe
Ve sen bana her sabah,
Seni bana taşıyan o merdivenlerden çıkarken
Günaydın dedikçe,
Ben kafamı masaya vurur
Deliririm.

Neden derim,
Kendi kendime.
Neden gidemiyorum?
Neden seni görünce kalbim
Yerinden fırlayacak gibi oluyor.
Neden adını bilmediğim duygular,
Titretiyor bacaklarımı.
Neden sana olan büyük aşkı
Haykıramıyorum.

Sonra nedenini buluyorum
Bu duyguların.
Seni kaybetmekten korkuyorum hiç kazanmadan.

Bir kerecik koklayamadan
Saçlarını,
Bir kerecik seni seviyorum
Diyemeden,
Başkasının olcaksın
Ruhunla, bedenle...
Başka kollar saracak belini,
Başka eller tutacak ellerini.
Ve sen düşünmeden beni
Başka bir erkeğe
Seni seviyorum diyeceksin.
Ama bilmeyeceksin
Senin için ölecek birisi olduğunu.

Çocukların olacak
Esmer kumral veya sarışın.
Çocukların olacak
Senin kadar güzel.
O çocukların bizim olabileceği hayaliyle
Ben her gece seni düşüneceğim,
Gerçekleri kabul edip,
Yokluğunla delireceğim.

Ne garip,
Sen bilmeyeceksin.

Ve bir gün
Bir tesadüf yolda göreceksin,
Selam vereceksin belki,
Belkide tanımayacaksın.
Fakat benim seni asla unutmadığımı
Bilmeyeceksin.

Gençlik aşkı
Yaz yağmurudur derler
Yağar ve geçer.
Ama bilmezler mi o yağmur
Bir ormana fidan,
Bir fidana can,
Bir cana canan verir.

İşte Zonguldaklım
Ne yaz yağmurudur gönlüme yağan,
Ne geçici bir heves.
Bir tutku bu ölümsüz,
Bir aşk ki,
İlelebet.

Etin kemikten ayrılması kadar
Zordur senden ayrılmam.
Et kemikten ayrılısada
Ben senden ayrılamam.
Sevgimi ispat için
Diz çöküp ağlamak isterdim,
Ama ağlayamam.
Gururdan değil Zonguldak'lım
Kalmadı yaş ağlamaktan.

Vaziyet bundan ibaret Yeşim
Kısacası seni çok seviyorum.
Ben aşkımı böyle anlatabilirim ancak,
Gelip iki kelime edemem sana.
Ya sizin oralarda,
Seviyorum nasıl denir,
Anlat bana.

İlhan Seyfi Türker

Aşk

Seni gördüğüm zamanlar
neden bilmem,
bana birşeyler oluyor.
Kalbim daha hızlı çarpıyor,
içim içime sığmıyor,
kelimeler boğazımda kilitleniyor,
içimi bir korku sarıyor
ürperiyorum...

Nedendir bilmiyorum,
düşüncelerim dağılıyor,
esiri oluyorum duygularımın
ve güzel gözlerinle sen
etrafa gülücükler saçarken
ben,
kendimden
geçiyorum...

Seni düşündüğüm zamanlar
bir karamsarlık çöküyor içime.
Seni elde edememekten mi?
yoksa kaybetmekten mi?
kulaklarımda bir uğultu,
yüreğimden süzülen.
diyor ki bana
seni
kaybetmekten
korkuyorum....

Nedendir bilmem,
senin yanındayken,
dünya dar geliyor bana.
Sevemiyorum senden başkasını,
seni elimden alırlar diye.
sonra gecenin koyu rengi sarıveriyor bedenimi.
Ben, sensizlikten şikayetçi
yine
ağlıyorum...

Bilmesemde nedenini
kalbimin neden çarptığını,
dilimin neden tutulduğunu,
boynumun neden büküldüğünü,
bildiğim tek şey geliyor
dudaklarımda arasına
dilimin ucuna
iki kelime
bir ömür
seni
seviyorum...

İlhan Seyfi Türker

Aşk Hikayesi

Bugün yine isyanlardayım
halim berbat mı berbat.
Sanki hangi gün iyi olduki,
niyemi?
Sen yanımda yoksunki.

Seni ilk gördüğüm günü hatırlıyorum
Koridordaki sesini hala duyuyorum,
bir kış günü tanıştık
kışa doğru ayrıldık.

O günü hiç unutmam
hani beraberce Meram'a gitmiştik.
Ne sen beni tanıyordun
ne de ben seni,
öyle güzel eğlenmiştik.

Senin yanındayken günlerim
öyle güzel geçerdi ki,
hayatı başka gözle görürdüm
kömür gözlerinde.
Ellerin ellerin en güzeli
dudakların yağmurlu topraklar gibi ıslak.
Benimse tüm organlarım
senin yanında mesut,
senin yanında bahtiyar.

Kalbim bile başka çarpardı sen varken,
konuştukça ağzından bal akardı,
benimse dudaklarım tutsak.

Ne diye ayrıldık? durup dururken,
Bilmiyorum ben mi hata yaptım seni sevmekle
ya da sen mi şımdın çok sevimekten.
Ben hazırken senin için can vermeye,
sen müsvette gibi buruşturup attın.

İsteseydin kalbimi verirdim parçala diye,
bin yerimden vursaydın beni
unuttum seni deseydin de keşke,
ben evleniyorum herkes kendi yoluna
deseydin de keşke,
'zaten hiç sevmedim' demeseydin.
Ama ben öyle sevmişim ki seni,
bu sözlerine rağmen hala senden kopamadım,
umut kesmedim.
Her sabah bir başka kalktım yataktan
Bu gün mutlaka arar diye,
ama nerde....!

Derken nişan var dediler,
yine üzülmedim, ümit kesmedim

ne yapayım inanmıştım seviyorum demene.
Söyle be elin kadını
sen bunlara değermisin.
Ne dedinde yapmadım
bir dediğini iki ettimmi
kalbini incittimi söyle.
Ne istiyordun benden
hayatımı alt üst ettin.
Sevgim kalmadı insanlara,
öyle şeyler yaptım ki acımasız
dostlarım bile terkettiler birer birer.

Ama şu anda herşeyim bitti
Kayboldum, tamamiyle eridim,
yokoldum.
Seni de kalbimin en derin yerine gömdüm.
Ebediyete kadar oradasın.
Seni oradan çıkartmayacağım ki,
beraber ölüp, beraber gömülüp,
beraber karışacağız ruhlar alemine
çünkü seni hala seviyorum.
o yüzden şu an bile ölmeye hazırım,
sen beni hiç sevmesende...

İlhan Seyfi Türker

Be Gülüm

Ah! basıl anlatsam bilmiyorum ne desem,
acı çekmekten usandım, bıktım be gülüm.
Düşmanımdan olsa da ardından sövsem,
ne çektiysem dosttan çektim be gülüm.

Yenik düştüm vicdan denen kardeşe,
Boyun büktüm şerefsiz kalleşe,
Dertler derya olmuş gelmiş peş peşe,
Mutluluğu bir yana attım be gülüm.

Sevdim de gönülden, sevilmedim bir kere,
Düşündüm yar diye, yıllar yılı boş yere,
sonunda çıkınca yorganda pire,
pervasızca yorganı yaktım be gülüm.

Sevgiyi en üstün meziyet bildim,
Gönülden kini, nefreti sildim,
iyilik yaptım hep kötülük buldum,
Ne ettiysem kendime, ettim be gülüm.

Yalanmış dostluklar sevgiler yalan,
Anladım ama bana oldu olan.
Mutlu günler var mazide kalan,
onlar da olmasa, bittim be gülüm.

Sonunda çıkarttılar imandan dinden,
birine vurmaya hazırım dünden,
Beklemeyin artık insanlık benden,
vicdanı pazarda sattım be gülüm.

Bıktım artık bu dünyanın işinden,
Kestim elimi ekmeğinden aşından,
sen de beni atma ne olur başından,
senden gayri herkese, küstüm be gülüm....

İlhan Seyfi Türker

Belki

Belki bir gün kapı atığında
ılık bir lodos olur
okşarım saçlarını
eserim o narin bedeninde.

belki bir yağmur olur
damla damla, dolarım gözlerine,
iliklerine kadar
ıslatırım seni.

belki
güneşin olur kavururum,
o bembeyaz tenini.

belki
ateşin olur ısıtırım,
buz tutan ellerini.

belki
glgen olur
peşinsıra yürürüm.

belki
nefesin olur
ciğerlerine dolarım.

belki
nabzın olur
deli gibi atarım.

belkide bir paran olur
sen ölünce
bende lrm...

İlhan Seyfi Türker

Ben

Ben denizlerden gelen, bir dalganın sesiyim.
Ben aşkın çağrısı sevginin kölesiyim.
Ben rüzgarın oğlu ve fırtınanın gölgesi
Ben ormanların türküsü, hasretin kölesiyim.

Ben karlı dağlardan akan su,
Ben torosların yavrusu,
Ben karanlıkta bir pusu
Ben ecelin teriyim.

İlhan Seyfi Türker

Ben Küsersem

Ben küsersem susarım.
Dökülmez kelimeler dudaklarımdan,
Anlatmam, anlatamam.
Yanılışları söylemem,
Dilsiz sanırsın beni.
Ben küsersem
Kilit vururum düşüncelerime.
Hissetmem,
Ağlamam mesela
Gülmemde.
Ruhsuz sanırsın beni.
Umrumda olmaz aç insanlar
Zalimleri görmez gözlerim
Ben küsersem kör olurum.
Kendimi görmem.
Seni görmem.
Sözümün arkasında dimdik dururum
Sıradağlar misali,
Fırtına, sel, deprem vız gelir.
Ben küsersem barışmam.
Cansız sanırsın beni.
Ben küsersem unuturum.
Seni unuturum,
Adını unuturum,
Dünyayı unuturum.
İnsan olduğumu unuturum.
Vicedansız sanırsın beni.
O yüzdendir her gece yalvarışım mevlaya,
Beni küsenlerden etme diye.
Umutsuzluğa düşenlerden etme diye.
O yüzdendir küsmeyişim
O yüzdendir umuda tutunuşum.
Ben küsersem benim kıyametim kopar
İmansız sanırsın beni.

İlhan Seyfi Türker

Bilirmisin

Bilirmisin?
Yorgun meyhanelerde
Çilekeş sevdalılarının
derdini dinlemeyi.
bir sabahçı kahvesinde
ayyaş kahvesi içmeyi.
Parasızlığına lanet edip,
küsüp bütün insanlığa
sonsuz dek bırakmak gülmeyi.
Bilirmisin prenses
yaşarken ölmeyi.

Geceleri yıldızlara dalıp
zulanda kederlerin
avare gezmeyi.
boş sokaklarda köpeklerle dalaşıp,
çöplükleri tekmelemeyi.
defalarca deneyip
becerememek ölmeyi.
Bilirmisin prenses
yaşarken ölmeyi...

İlhan Seyfi Türker

Bir GidiŖe Bakarken

Anlayamadım
ne demek ne yapmak istedin
anlayamadım.
Elveda deyip de çıkarken odadan
ağlamak istedim ardından
ağlayamadım.
zaman unutturur diyorlardı
bir çok Ŗeyi
Çok zaman geçti
unutamadım...

İlhan Seyfi Türker

Bir Tek Ölmek Garanti

Ölümden başka hiçbir şeye sahip değiliz aslında.
Garantisi olan tek şey ölüm,
Hayatımızda.
Gerisi boş.
Gün geliyor hiçbir şey kalmıyor insanın elinde.

Son model arabaların varmış,
Veya bankalar dolusu paran.
Köşkler saraylar olsa oturduğun yer
Sonuç.
Kara toprak değilmi ebedi ikametgah.

İster huzurlu bi yuvan olsun,
İster sersefil yaşa,
Çoluk, çocuk, eş, dost, akraba olsun her yanın
Ya da tek tabanca ol bu dünyada.
Bitiyormu? bitiyor.
Bitti.

Paranın herşey iken aslında hiçbirşey olmadığını öğrendim.
Sadece sağlığın için paraya ihtiyaç duyduğunda
Olmamasının verdiği sıkıntının dışında.
Sağlığın olduğu müddetçe
Sorun yok yani.

Ölüm garanti velhasıl.
İşin aslı ölümden ölmek değil.
Sadece beden değiştirmek
Bir rüyadan uyanıp gerçeğe dönmek.
Sonsuz bir gerçeğe hemde.

Ner kesin öleceği kesin
Ama herkes yaşamıyor maalesef.
Yaşamak lazım o halde
Doya doya dolu dolu.
Son nefesi vermeden,
Sonunu düşünmeden....

İlhan Seyfi Türker

Can Ahmed

Rabbim açtın gözlerimi
Hatırlattın sözlerimi
Ben var sanırdım kendimi
Varlığınla var et beni

Boşa geçmiş koca zaman
Dememişim bir kez aman
İçim dışım kara duman
Bembeyaz bir kar et beni

Nefsimde neşe ruhumda acı
Bulamadım yıllarca ilacı
Gönlümün sultanı başımın tacı
Can Ahmede yar et beni

İlhan Seyfi Türker

Çile

Kanayan başımdan anladım ki, yine ayyaşım, düşmüşüm.
Ne son kandır bu anımda, ne son kadeh bu yerde.
Buldum sonunda kendimi gerçek değil düşmüşüm.
Hani sabahçı dostlarım, sevgilim şimdi nerde.

Vefasız çıktı yıllar, çok sevdiğim geceler,
Yalnızlığı paylaşan bir dostun sıcak eli,
Nerde şimdi gözlerin onlarda mı öldüler?
Çileylemi ödenecek bu hayatın bedeli.

Derimki doğuştan yaralıyım, bahtsızım,
lakin benim çilemi benden başka kim anlar?
Her acım bitsede dinmiyor gönül sızım,
beni yaşarken öldürdü bu vefasız insanlar.

İlhan Seyfi Türker

Dostum

İçme diyorsun dostum, içmeden durulmuyor
Tutunacak güvenecek başka dalım kalmadı.
Ne kadar yol alsam güzele doğru, olmuyor.
Beni, bende dahil seven insan olmadı.

Teker teker tıkanı geçtiğim bütün yollar,
Bana vurmak için sıvandı bak nice kollar,
Kırıldı hep üzerine bastığım dallar,
Sustu paydos zilleri bir kerecik çalmadı.

İnan yoketmek istedim kalleşlik zincirini,
Zincirleri kırdım da, silemedim kirini,
Batırmak için çektim sevginin hançerini,
Ben perişan oldum da, o bir türlü ölmedi.

İlhan Seyfi Türker

Garip

Bir adam vardı
Muhterem, o mahallede
sessizce yaşardı.
Bir kuru ekmeği nasibi
ve durmayan gözyaşı.

Dumanlıydı kafası
Gözleri vardı mahzun,
elleri vardı perişan
ve hayalleri uzun uzun.

Kim olduğunu bilmezdi kimse
bilmem kaç senesinde
yerleşmiş buraya.
Kaçıyormuş birilerinden
ama kimden?

Kimseyle konuşmaz
oturmazdı.
Ağlardı geceler boyu
susmazdı.
Ekmeğini alsan elinden
kızmazdı.
Şiir yazardı durmadan
bıkılmazdı
usanmazdı.
Merak ederdik konu komşu
hiç bir şey
anlatmazdı.

Derken bir gün,
açılmaz oldu evinin kapısı
hiçkırıklar duyulmaz oldu,
Loş bir mum ışığı vardı
naylondan penceresinde
o da kayboldu.

Anladık,
göç etmişti garip bu dünyadan.
kimsesizdi zaten.
Cenazesine ne gelen oldu
ne giden.
üç beş işe yaramaz komşu
bir kaç başı boş köpek.

Vur mezarcı kazmayı vur.
daha derinlere vur.
Bir garip geliyor vur.
derin aç ki çukuru
yalnız kalmasın.
Bitmeyen hayalleri
mezarda bırakmasın....

İlhan Seyfi Türker

Gel Desem Gelir misin?

Seviyorum seni.
Gel desem gelir misin?
Özlüyorum, yanıyor kavruluyorum,
ellerim tutuşuyor kor kor oluyorum,
dudaklarımda bir şarkı,
çağırıyorum,
Gel desem gelir misin?

Artık çok geç kaldın,
dönermi yayından fırlayan ok.
Artık bitti.
Sevmiyorum.
Gelme istemiyorum.
Yüzünü bile görmüyeyim.
Desem de,
İnanma....
Gel desem
Gelir misin?

İlhan Seyfi Türker

Geliyorum

Geliyorum.
Yüreğimde sevgi
elimde bir dal gül
ve zulamda hasret.

Ben ki;
okyanusta azgın bir dalga
arenada kızgın boğa
vurmuşum kendimi en yüksek dağa
kartal olmuş
geliyorum.

Geliyorum.
Karşıla beni gün batımında,
hasret şarkıları söyle
mahzun rüzgarlara.
ve bilmeden kimin geleceğini
bekle beni
umutlarınla...

İlhan Seyfi Türker

Gidenlerin ardından

Gitti...
Bir elveda...
bir teşekkür...
ve bir ölü bıraktı gitti....

tam şiir yazıyordum onun için,
başladığı yerde bitti....

İlhan Seyfi Türker

İnsanca Yaşamak

Yaşamak, yaşamak, yaşamak
doyasıya yaşamak...
Severek, sevilerek,
ağlayarak, gülerek.
Kimi zaman neşeli
Kimi zaman kederli
Destek vererek birbirimize,
karambole değil
bilerek yaşamak.

Yarını düşünmeden,
ümitlice yaşamak.
Ama en önemlisi
en değerlisi
varsa kaderimizde yaşamak,
mesele
insanca yaşamak....

İlhan Seyfi Türker

Kaçıyorum

Güneş aydınlatmaz artık beni,
Buğulu akşamlardan kaçıyorum.
Sensizliğe ve sessizliğe doğru,
yavaş yavaş
ağır ağır,
sessiz sessiz kaçıyorum.

Kaçıyorum,
bir yerden belki birilerinden
kaçıyorum özgürlüğe doğru.
Buğday tarlalarına akşam güneşini seyretmeye
kaçıyorum.
Güneş aydınlatmaz artık beni
kapkara olmuş yüreğimi.
Karanlığa kaçıyorum.

Ne güneş ne ay ne yıldızdır korktuğum
gecelerden de korkmuyorum.
bir korku varki bedenimde
anlamıyor
kahroluyorum.
Üzerimde tonlarca beton
kemiklerim sızlıyor üstelik
iliklerime kadar donmuşum
üşüyorum.

Kaçıyorum.
Anlayamadığım, anlatamadığım,
anlayamadığınız, anlayamadınız, anlamadınız.
Duygularımdan kaçıyorum.

Gözlerden uzak, gönüllere yabancı
matemli gecelere veya herhangi bir yere.
Sınırsız arzuların
pervasız mutluluklarla birleştiği yere.
sanmayın ki sizden kaçıyorum,
aslında ben
aldım başımı
gidiyorum.

Ama sormuyorsunuz bu gidiş nereye
korkmuyor musun?
Evet korkuyorum.
Gerçeklerden,
insanlardan,
acılardan.

Ama olsun aldım başımı gidiyorum işte.
Var mı itirazı olan
kaçıyorum.

İlhan Seyfi Türker

Kumralım

Delice sevdim,
Adını bile bilmeden.
Siyah uzun saçı dalgalı
kumral kız.
hasta oldum her haline,
gülüşüne.
hoyrat hoyrat esişine.
mest oldum gözlerine kumral kız
mest oldum.
Büyüledin sanki beni
şimdi uzat ellerini,
kapat güzel gözlerini,
bakmadan suratıma
o kiraz dudaklarınla
bana
evet de.

Sevdim seni kumral kız
ister inan, ister inanma sevdim seni.
ne çıkar kabul etmesen
ne çıkar sevmesen beni.
Ne çıkar bu aşk,
kalbimde başlar kalbimde biter.
Son bir kez de benim için gül,
o bana yeter..

İlhan Seyfi Türker

Kül ve Duman

Sen şimdi
yanında kocan
belki kucağında bebeğin,
bir ev kadınısın.
Senin için hayat
yalnız onlar için,
onlar için varsın.
Ağlar bebeğin susmazsa geceler boyu
sende ağlarsın.
Bir derdi olsa kocanın,
onun yanında, derdinin ortağısın.
Sen ki yalnız çocuğuna ana,
yalnız kocanın kadınısın.

Ben,
Bense yalnızım.
Ne sarılabilecek bir çocuğum
Ne derdime ortak karım.
Bu koca dünyada
bir tek ben varım.
Olmaz beni teselli edecek bir yar
ve de sevgili dostlarım.
Bölünmüşüm iki parçaya,
bedenim yarım
kalbim yarım.
Nerede kaldı o güzel günler
Nerede hep ararım.
Silmezse yaşımı kimse
sabahlara kadar ağlarım.
Anlat deseler kendini,
Biraz kül biraz duman,
işte ben
bu kadarım.

İlhan Seyfi Türker

Mechule Giden Gemi

firtınalar atlatmış
bir gemiyim,
okyanuslar içinde
yalnız kalmış.

Ne rotam belli
ne sonum,
öylece yapayalnız
bir garip yolcuym.

derdim,
sığınacak bir liman,
karın doyuracak bir aş.
ölüyorum denizler ortasında,
batıyorum yavaş yavaş....

İlhan Seyfi Türker

Memnuniyet

Bu gece Őenin işin değil,
garibanlığım işin
yalnızlığım işin de değil.
Ne biten aŐkımız
ne beni bekleyen zor gŐnler işin,
Őensizlik işin de değil
İŐsizlik işin hiÇ değil,
keyf işin desen o nedir ki,
bu gece
lafolsun diye
iŐiyorum...

İlhan Seyfi TŐrker

Neredesin

Hazana erdi gönlüm baharım gelmiyor,
Menekşem, papatyam, gülüm neredesin.
Artık güneş bile bana ışık vermiyor,
Fırtınam, depremim, selim neredesin.

Gönül harabe oldu tamir eden olmuyor,
Çok denedim fakat, yerin domuyor
Yokluğunu şu yürek kabullenmiyor
Gözlerim ama oldu, elim neredesin.

Gittin de ne oldu ortada kaldım yaya,
Elim kolum bağlandı gidiyorum silaya,
Hasret kaldım gül yüzüne doyasıya bakmaya,
Geceleri kayboldum, yolum neredesin.

Bir zamanlar ne idim, ne dert ne keder,
Nerede akşam, sabahı orda eder,
Kader bana dur dedi, bu kadar yeter,
Romanımdaki en güzel, bölüm neredesin.

İşlerim ters gider, başım dumanlı dağlar,
Kurudu göz pınarlarım, durmadan ağlar,
Yarın ecelle pençeleşir bugünkü sağlar
Başucumda bekleyen, ölüm neredesin.

Şimdi, mutlu insan görürde hep dalarım,
Maziyi şöyle bir yavaşça kurcalarım,
Oturur içki içer sabahlara kadar ağlarım
Mutlu günler var diyen, falım neredesin.

Neredesin, ey ebedi saadet serde misin?
Gecenin karanlığında, yoksa seherde misin?
Söyle bana yerini göktemi yerde misin?
Sana kahpe diyemem, zalım neredesin.

İlhan Seyfi Türker

Özlem

Özledim....
özlemediğini bile bile..

Ne acıdır bilirmisin prenses,
sevipte sevilmemek.
her gün bekleyip te,
beklenilmemek.

Ne acıdır bilirmisin prenses,
gülememek.
ağlamak, yaşamak gibi,
sanki nefes alıp vermek.

İlhan Seyfi Türker

Sen

Sen dağ başında aan güzel bir kırieği
Sen maviliklerde uçan sevginin kelebeği,
Sen kalbimin nefesi ve gözümün bebeği,
Sen göğsüme saplanan, çıkmayacak haersin.

Sen evlerin şenliği, bahçelerin glsn
Sen gönül sarayımın ebedi blblsn,
Seni sevmeyen değil seni görmeyen lsn
Sen yeryüzüne verilmiş en güzel hediyesin.

İlhan Seyfi Türker

Seni Sordum

Adını kuşlara sordum ötüştüler,
Yarasalara sordum uçuştular,
Böceklerle sordum kaçıştılar,
Bulutlara sordum yağmur yağdı,
Güneşe sordum bir daya yanmadı,
Gökkuşuğuna sordum karaya boyandı,
Gecelere sordum sabah olmadı,
Çeşmelere sordum suları akmadı,
Dağlara sordum yüzüme bile bakmadı.

Sonra ne yaptım biliyormusun?
Haykırdım nehirlere taşsınlar diye,
Çağlayanlara küfrettim coşsunlar diye,
sonra silahımı çıkarıp iki el ateş ettim
Arkasından gece oldu
karanlık bastı
korkudan altıma ettim..
ve bir daha aramayacağım diye
yemin ettim.

İlhan Seyfi Türker

Senin Rızan

Gayri medet ummam kitaplardan
ver bana kitaplarda olmayandan

bu bir bahçedir uçsuz bucaksız
göl isterim hiç solmayandan

ne akıl erer ilmine ne de fikir
olmalı doldukça dolmayandan

istemek bize düşer vermek sana
eyle, bu yolda yaya kalmayandan

aramayı nasip et ki biz de bulalım
fayda gelmez seni bulmayandan

Senin rızana eriştir, benden razı ol
Daha ne isterim hiç ölmeyenden.

İlhan Seyfi Türker

Şayet

Elimden gelseydi
adını tüm kuşlara ezberletir,
hep senin ismini söyletirdim.

Elimden gelseydi
Everest'e, Ağrı'ya, Süphan'a
ismini yazardım,
son damlasına kadar kanımla.

Elimden gelseydi
dünyanın bütün ırmaklarını
evinin önünden akıtır
bütün denizlerini sana yakın yapardım..

eğer elimden gelseydi
önce sana gelir
ilan-ı aşk ederdim...

İlhan Seyfi Türker

Şehidime

Sen şehitsin, sen baki, sana yakılmaz ağıt,
Ey! vatani için kanını toprağa döken yigit.

Sana dar gelir dağlar, iman oldukça sende,
ölüm bir uzvun gibi, el, ayak yada gövde.

Bırak çevrendeki köpekler, hiç durmadan ulusun
Sen ki Alparslan'ın torunu Mustafa Kemal'in oğlusun.

Kaçtığın görülmemiş bin yerinden vursalar,
beynini dağıtsalar, kemiklerini kırsalar.

Kutsaldır her karış toprağı bu vatanın
göğsünü kabarttın ulu Abdülhamit Ata'nın.

Bekliyor seni, ceddin Yavuz, Fatih beraber,
Ardında evliyalar en önde son peygamber.

Sana açıldı cennet, gir dilediğin kapıdan,
şefaet et, dua et, biz de girelim ardından.

Kalır sanma arkanda bıraktığın ah'ın,
Senin en büyük dostun yüce Allahın.

Ye'se kapılma sakın doğrul ayağa kalk,
Emirü'l mü'mininin şهادete hazır, bak.

Bu vatan bölünmez şehidim hiç bir şüphen olmasın,
Ay yıldız inmeyecek gözün arkada kalmasın..

İlhan Seyfi Türker

Şerefine

Ölümsüz bir şiir yazdım senin için
sonsuzluğun ötesinde.
kanat çırpan serçe kuşları
yüzüme vuran yağmur tanesi
yokluğunu hatırlatan saat sesi.

Her şey benim için bu gece
her şey senin için prenses.

Yokluğun cehennem,
yokluğun ölüm.
hasretini gördüm gülüm,
başucumda duran zebaninin
çelik orağının ucunda.

Saçların halat oldu
sardı tüm bedenimi.
doldurdum doldurdum
sabaha kadar içtim seni.
o yüzden mısralarım sarhoş.

işte yine o ses
hiç aklımdan çıkmayan.
ve sigaramdan son nefes
senin şerefine olsun
prensес...

İlhan Seyfi Türker

Unutmak Mmknm

Sisli bir Eylül sabahı,
düşen sarı yapraklar misali,
savruluverdin gönlümden
ayrılmanın zamanı.
Ne ben sordum ne sen söyledin
sebepsizce terkettin.
Camdan içeriye nasıl girerse güneş
ve nasıl çıkarsa içerden,
ylece çekip gittin,
hesapsız.

Ne sen aradın ne de ben,
bu kadar mı unuttur insan,
sanki hiç bir şey olmamış gibi,
bu kadarmıydı verdiğimiz sözler,
bu kadar mı sevdik birbirimizi,
unut diyorsun bide
unutmak öylesine zor ki,
kolay olsaydı unutmaz mıydım seni..

İlhan Seyfi Türker